

ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ

Однією із домінуючих груп коефіцієнтів, які дають можливість оцінити фінансово-економічний стан підприємств реального сектора економіки є коефіцієнти фінансової стійкості, що дають змогу зрозуміти, наскільки підприємства є залежними від зовнішніх джерел фінансування та чи в змозі самостійно профінансувати свою економічну діяльність [2, с. 192].

Аналіз показників фінансової стійкості ТзОВ «ОЛАНД-380» за допомогою фінансових коефіцієнтів представлено в табл. 1.

Таблиця 1

Динаміка показників фінансової стійкості ТзОВ «ОЛАНД-380» в 2014-2016 роках

Показники	2014 рік	2015 рік	2016 рік	Абсолютне відхилення	Темп росту, %
				2016/2014	2016/2014
1. Коефіцієнт фінансової автономії	0,20	0,25	0,16	-0,04	79,08
2. Коефіцієнт маневреності власним капіталом	0,25	0,30	0,20	-0,05	80,0
3. Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами	0,04	0,07	-0,05	-0,09	-139,23
4. Коефіцієнт забезпеченості запасів і товарів власними обіговими коштами	0,22	0,37	-0,10	-0,32	-45,4
5. Коефіцієнт фінансової залежності	0,80	0,75	0,84	0,04	105,36
6. Коефіцієнт співвідношення необоротних і власних коштів	0,84	0,76	1,26	0,42	149,75

Динаміку показників фінансової стійкості ТзОВ «ОЛАНД-380» в 2014-2016 роках зображено на рис. 1.

Отже, здійснивши розрахунки необхідних показників, що характеризують фінансову стійкість, можна зробити наступні висновки:

1. Досліджуване підприємство протягом аналізованого періоду є залежним від своїх кредиторів. На це вказує коефіцієнт автономії, значення якого є досить низьким, адже в 2014 році показник склав 0,2 пункти, після чого відбулось збільшення показника до величини 0,25 пункти в 2015 році. Проте, в 2016 році показник склав 0,16 пункти, тобто темп росту коефіцієнта автономії протягом 2014-2016 років склав 79,08%. Це свідчить про недостатню частку власного капіталу серед усіх джерел фінансування.

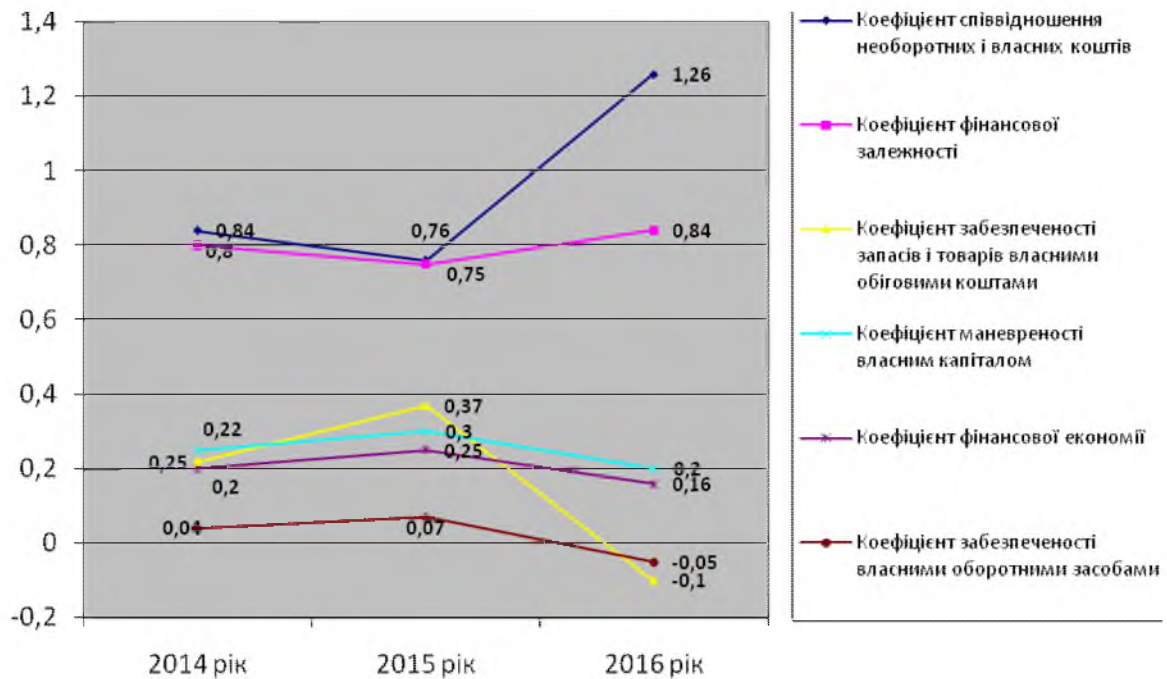

Рис. 1. Динаміка показників фінансової стійкості ТЗОВ «ОЛАНД-380» в 2014-2016 роках

2. Коефіцієнт маневреності власним капіталом в 2014 році був розрахований на рівні 0,25 пункти, а в 2015 році збільшився до 0,3 пункти. Проте, вже в 2016 році відбулось зменшення даного показника до 0,2 пункти. Оскільки рекомендоване (оптимальне) значення даного коефіцієнта $>0,4$, то можна стверджувати про неможливість маневрування капіталом, що є негативним явищем.

3. Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами в 2014 році склав 0,04 пункти, а в 2015 році охарактеризувався збільшенням до 0,07 пункти. Проте, в 2016 році відбулось зменшення показника до значення -0,05 пункти, що свідчить про те, що підприємству не вистачає своїх власних коштів для поточної діяльності.

4. Коефіцієнт забезпеченості запасів і товарів власними обіговими коштами протягом аналізованого періоду відзначився тенденцією до збільшення зі значення 0,22 пункти в 2014 році до значення 0,37 пункти в 2015 році. Проте, в 2016 році спостерігалась тенденція до зменшення, адже показник склав -0,10 пункти. Оскільки даний показник характеризує рівень забезпеченості підприємства ресурсами для проведення незалежної фінансової політики, то його від'ємне значення свідчить про те, що запаси сформовані за рахунок позикових коштів.

5. Коефіцієнт фінансової залежності є оберненим показником до коефіцієнту автономії. В 2014 році даний показник склав 0,8 пункти, а в 2015 році спостерігалось зниження показника до величини 0,75 пункти, що можна

було би вважати позитивним моментом, якби значення показника не збільшилось до величини 0,84 пункти в 2016 році, що обумовлюється збільшенням частки позичених коштів у фінансування підприємства.

6. Коефіцієнт співвідношення необоротних і власних коштів в 2014 році склав 0,84 пункти, а в 2015 році значення показника склало 0,76 пункти. Проте, в 2016 році показник збільшився до значення 1,26 пункти, а тому це свідчить про достатній рівень забезпеченості необоротних активів власними коштами, що є позитивним явищем.

Таким чином, проведена оцінка фінансової стійкості досліджуваного підприємства в цілому дозволяє констатувати про негативні тенденції щодо забезпечення фінансової стійкості, що беззаперечно вплине на результуючі показники фінансово-господарської діяльності, позначившись на ліквідності та платоспроможності.

Література

1. Любенко Н. М. Фінанси підприємств: навч. посіб. / Н. М. Любенко. – К.: ЦУЛ, 2009. – 264 с.

2. Магас Н. В. Діагностика потенціалу рентабельності підприємств торгівлі / Н. В. Магас // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: збірник наукових праць / ред. кол.: І. Д. Пасічник, О. І. Дем'янчук. – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013. – Випуск 24. – С. 190–196.

3. Марцин В. С. Надійність, платоспроможність та фінансова стійкість – основні складові оцінки фінансового стану підприємства / В. С. Марцин // Економіка, фінанси, право. – К., 2009. – № 7. – С. 26–29.

Готько Ю. Ю., ст. гр. ФСТЗм-21
Кнейслер О. В., д.е.н., професор

ЕТАПИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

Враховуючи теоретичні основи управління та особливості ризикової діяльності страхових компаній, вважаємо, що процес управління фінансовими ризиками страхової компанії повинен складатися із таких етапів:

Перший етап – постановка завдань управління фінансовими ризиками. Реалізація стратегічної мети управління ними вимагає постановки та вирішення певного кола тактичних завдань, таких як: забезпечення платоспроможності страхової компанії; забезпечення фінансової стійкості; уникнення збитковості та банкрутства; оптимізація рівня ризику та рентабельності.

Другий етап – формування інформаційного забезпечення. Це надзвичайно важливий етап процесу управління ризиками, оскільки він, передусім,